

1 MAYIS'TA ENTERNASYONALİZM DEĞİL, MİLLİ MÜCADELE

Aydınlık Gazetesi, 29 Nisan 2017

Yıldırım Koç

1 Mayıs'ta çeşitli illerde mitingler düzenlenecek. Mitinglerde, "bütün ülkelerin işçileri, birleşin" yazılı pankartlar açılacak.

"Bütün ülkelerin işçileri, birleşin" sloganı, 1848 Şubat'ında yayımlanan Komünist Manifesto'nun son cümlesidir. 1864 yılında kurulan Birinci Enternasyonal de bu anlayışı benimsedi.

1848 yılından günümüze 169 yıl geçti. İşçi sınıfları bir türlü birleşemedi.

1848'DE ENTERNASYONALİZM GEÇERLİYDİ

1848 yılında bir ülkedeki işçilerin iktidara gelebilmeleri için Avrupa'daki işçilerin birbirleriyle dayanışma içinde olmaları zorunluydu. Bu zorunluluğu yaratan, Avrupa'nın gerici güçlerinin enternasyonal bir birlik kurmuş olmalarıydı. 1815 yılında Rusya, Avusturya ve Prusya arasında imzalanan ve ardından İngiltere, Vatikan ve Osmanlı dışında tüm Avrupa ülkelerinin katıldığı Kutsal İttifak'a göre, "din, barış ve adaleti" korumak amacıyla bütün ülkeler kardeşçe davranacak ve "tüm durumlarda ve tüm ülkelerde" birbirine yardım edecekti. Diğer bir deyişle, Fransız Devrimi'nin izlerini silmek isteyen gerici Avrupa, enternasyonalist bir birlik kurmuştu.

Herhangi bir ülkede devrim yapmak isteyen, karşısında yalnızca kendi hakim sınıflarını değil, aynı zamanda Avrupa'nın tüm devletlerinin hakim sınıflarını ve ordularını bulacaktı. Böyle bir güçle başedebilmek için, Avrupa'nın tüm işçilerinin birlikte hareket etmeleri, aynen gerici güçlerin yaptığı gibi, enternasyonalist bir ruhla birleşmeleri gerekiyordu. Bu nedenle, 1848 ve 1864 yıllarında bu slogan doğrudurdu.

EMPERYALİZM ÇAĞINDA MİLLİYETÇİLİK HAKİM OLDU

Ancak sömürgecilik ve özellikle emperyalist dönemde bu dengeler tümüyle değişti.

1848 yılında işçi sınıfları kapitalizmin mezar kazıcısıydı ve enternasyonalistti. Ancak sınıf çatışmalarını engellemek isteyen sermayedar sınıflar, sömürgelerde el koydukları kaynakların bir bölümünü işçilere vermeye başlayınca, işçi sınıfları milliyetçi oldu. Engels, daha 1858 yılında Marx'a yazdığı bir mektupta, İngiliz işçi sınıfının "burjuva proletarya"ya dönüştüğünden söz etmektedir. Marx ve Engels'in daha sonraki yıllardaki yazılarında da sömürge halklarının sömürülmesinden sömürgeci ülkenin işçi sınıflarının nasıl pay aldığı anlatılmaktadır.

Emperyalist dönemde kapitalizmin mezar kazıcıları kapitalizmin payandalarına dönüşmüştür. Amerikan, Alman, Fransız, İngiliz, İsveç, İsviçre, İtalyan, Japon, vb. işçi sınıflarının son yüz yılı aşkın süredir yaptıklarına bakın. Hepsi kendi sermayedar sınıflarının ve devletlerinin dış politikalarını benimsediler. Hepsi savaşlarda kendi sermayedarlarının ve devletlerinin talimatlarını uyguladılar.

Nerede kaldı işçi sınıfı enternasyonalizmi?

"İşçi sınıfı enternasyonalizmi" sömürgeciliğin 19. yüzyıl ortalarında canlanması ve ardından emperyalizm öncesinde vardı; sömürgecilikle ve emperyalizmle ortadan kaldırıldı. İşçi sınıfı enternasyonalizmi ancak emperyalizmin yeryüzünden silinmesinden sonra hayata geçirilebilir. Enternasyonalizme giden yol anti-emperyalist mücadeleden geçmektedir.

1-8 Eylül 1920 günleri toplanan Bakû Doğu Halkları Kurultayı sonunda kabul edilen "Avrupa, Amerika ve Japonya'nın İşçilerine Doğu Halkları Kongresi'nin Çağrısı"nda emperyalist ülkelerin işçilerine şöyle sesleniliyordu: "Sizler ki kapitalistlere köpeklik ediyordunuz; bizi kendi köpekleriniz olarak gördünüz."

İşçi sınıfının bugünkü gündemi, emperyalizme karşı milli mücadeledir. Bu nedenle, 1 Mayıs, Türk bayraklarıyla ve emperyalizme karşı mücadele ruhuyla kutlanmalı, vatan ve emek mücadelesi bütünleştirilmelidir.